

Ballaad

Hüvasti, mu kallis!
Nüüd lahkuma pean kodumaalt,
pean minema meredele rändama
ja sind, ei tea ma, kas näen enam eal.
Aga ära mind leina, kui ma ka sureksin,
asjata laseksid raisku sa oma ilusa elu.
Kui kuuled, et olen surnud,
tee rist rannale, ja mu luud,

Einojuhani Rautavaara (1928–2016)

Federico Garcia Lorca (1898–1936)

Laul hobusest

Kauge ja üksildane
must hobu, suur kuu
ja oliivid mu kotis.
Kuigi teed tunnen,
iaalgi ei jõua ma Cordobasse,
üle tasandiku, läbi tuule,
must hobu, punane kuu.
Surm vaatab mind Cordoba tornidest.
Oo, kui pikk on tee!
Oo, mu vapper hobu!
Oo, mind ootab surm,
enne kui jõuan Cordobasse,
kauge ja üksildane.

Karje

Karje ellips kandub mäelt mäele.
Must kaar oliivipuudest sinisesse öösse.
Nagu viulipoogen on karje pannud
vabisema tuule pikad keeled.
Koobaste elanikud ilmuvad
oma lampidega.

mis lained toonud, need peida liivasse.
Ja võta väike roos ja pane kasvama,
siis suveõhtuil mõnikord
käi seda vaatamas. Kui roos seal suvel
kaunilt puhkeb õitsesse, toob see sulle
silma ette mu armastuse veel.

/Vabatõlge: Hille Lagerspetz/

Suite de Lorca / Lorca süit

Canción de jinete / Laul hobusest

El Grito / Karje

La luna asoma / Kuu tõuseb

Malagueña / Malaga laul

Solistid Juta Erisalu, Riina Quak, Piret Seim,
Külliki Tõnisson, Piret Palusoo, Ivi Piibeleht,
Katrin Schmidt, Janne Teder, Margit Vissak

Kuu tõuseb

Kui kuu tõuseb, siis vaikivad kellad
ja ilmuvad läbipääsmatud teerajad.
Kui kuu tõuseb, siis katab meri maa
ja süda tundub kui saar lõpmatuses.
Täiskuu ajal ei söö keegi apelsine,
siis süüakse külmi rohelisi vilju.
Kui kuu tõuseb,
oma saja ühetaolise näoga,
nuuksub taskus hõberaha.

Malaga laul

Surm käib kõrtsist sisse ja välja.
Mustad hobused ja tume rahvas
käivad mööda kitarri põhja.
Lõhnavad soola ja emase vere järele
ärevad tuberoosid mererannal.
Surm käib sisse ja välja,
välja sisse, surm.
Mustad hobused ja tume rahvas
käivad mööda kitarri põhja.

/Vabatõlge/

Naiskoor Carmina

Kunstiline juht ja dirigent Margit Vösa

Naiskoor Carmina salvestised: Eesti Raadiole ja ETV-le, CD-d „Naiskoor Carmina” (2005)
ja „Naiskoor Carmina. Lähedalt ja kaugelt” (2011). 2014–2018 teoksil olnud kolmandat plaati
„Armastusega Carmina” esitletakse 6. aprillil 2019 kell 17 Mustpeade Majas.

Naiskoori Carmina kauaaegne hääleseadja on **Ludmilla Dombrovskaja-Keis,**

alates 2019. a algusest **Irene Kabonen**

Koori president: **Kaia Käosaar** kaia.kaosaar@gmail.com

Naiskoori Carmina tegevusega saate lähemalt tutvuda kodulehel

www.naiskoor-carmina.eu

Naiskoor **CARMINA** on sündinud 1989. aasta südatalvel
Tallinnas. 2018/2019. hooajal, mis on Carminale kolme-
kümnes, laulab kooris 30 lauljat. Naiskoori Carmina on
loomud dirigent Margit Vösa.

Koor on alates loomisest osalenud kõigil Eesti
üldlaulupidudel ja võtnud osa Eesti Naislaulu Seltsi
(ENLS) korraldatud laulupäevadest ja suurprojektidest.
Eesti naiskooride võistulaulmistest on koor osa võtnud
A-kategoorias ja mahtunud kõigil neil Eesti-sisestel
võistlustel esikuuikusse. 2018. a jagas naiskoor
Carmina Eesti Koorijuhtide Naiskooriga 3. kohta.

Kontserte korraldab Carmina Eesti eri paikades,
kuid põhiliselt Tallinna kirikuis ja kontserdisaalides.
Traditsiooniliselt on lauldud kevadkontserdil Nguliste
kontserdisaalis või Mustpeade Majas ja advendi
ajal Püha Vaimu või Rootsi Mikhli kirikus. Omane
kontserdi- ja salvestuspaik on Carminale kujunenud
mereäärsest Püha Jaakobi kirikust Viimsis.

Carmina kontsertidel löövad sageli kaasa noored
solistid ja instrumentalistid, koori ja dirigendi

Carmina looja ja dirigent **MARGIT VÖSA** töötab Eesti
Muusika- ja Teatriakadeemias. Margit on muusika-
magister, kes, lõpetanud Arvo Rataspea õpilasena
Tallinna Riiklikus Konservatooriumis koorijuhtimise
eriala, läbis lisaõpingutena Peterburi Konservatoo-
riumis assistentuur-stažööri. Margiti loomingulised
otsingud oma erialal on seotud naiskooriga Carmina.
Ta on olnud ka Tallinna Kammerkoori dirigent
(1996–2002).

Eesti Naislaulu Seltsi korraldatud laulupäevadel
on Margit Vösa juhatanud naiskoore ka üldjuhina.
2014. aasta mais kinnitati Margit Vösa Eesti Naislaulu
Seltsi esinaiseks ja ta jätkab juhina juba kolmandat
ametiaega. Tema eestvõttel on toimunud suuri ühis-
projekte ENLS-i naiskooridega, nt Max Filke suurvormi
„Missa in honorem St. Caroli Boromaei” esitamine

pühendunud koostöös on muu hulgas sündinud
põnevaid teemakontserte nt prantsuse, soome ja vene
muusikast ja luulest. Samuti on peetud ühiskontserte
koos teiste kooridega nii võõrustaja kui ka külalisena.

Carmina armastab väljakutseid repertuaari vallas
ja paneb end dirigent Margit Vösa juhtimisel sageli
proovile, esitades amatöörkoori kohta päris keerukaid
ja omanäolisi teoseid (vt kodulehelt: REPERTUAAR).
Repertuaarivalikus on ka otse meile kirjutatud
kooriteoseid, nt on pühendanud Carminale ja tema
dirigendile laule Aare Kruusimäe ja Mart Siimer,
need teosed on salvestatud ka täna esitletavale
uuele plaadile.

Koor on reisihimuline ning sageli ergastavad tema
tegevust kontserdireisid kodumaalt kaugemale.
Carmina on edukalt osalenud paljudel rahvus-
vahelistel konkurssidel Euroopas ning teeninud
igat värvi medaleid ja auhindu (vt kodulehelt:
RAHVUSVAH. FESTIVALID).

Tallinnas, Tartus ja Pärnus (2015 ja 2016), EV 98. sünni-
päevale pühendatud Peterburi-turnee (2016) ja
kontserdireis Riiga (2017). 2018 kevadel oli EV
100. sünnipäevale pühendatud suur kontserditurnee
Tallinn–Turu–Stockholm–Riia nais- ja meeskooridega.
Sama ühendkoor oma dirigentidega andis 2018
joulude eel kaks pühalikku advendikontserti Tallinna
Jaani ja Tartu Pauluse kirikus. Mõlema projekti
kunstiline juht oli Andrus Siimon.

Margit Vösa juhtimisel sai 2017. aastal alguse ka
Arvo Rataspea Fond dirigentide tunnustamiseks.

Eesti Vabariigi juubeliaastal 2018 pälvis Margit Vösa
oma tegevuse eest koorijuhina ja naiskoorilaulu-
kultuuri edendajana Eesti Vabariigi presidendilt
Kersti Kaljulaidilt Valgetähe V klassi teenetemärgi.

Mustpeade Maja Valges saalis
6. aprillil 2019 kell 17.00

Naiskoori
Carmina
CD-plaadi
esitlus ja **30.**
sünnipäeva
kontsert
Kunstiline juht ja dirigent
Margit Vösa

Kavas on ka
Aare Kruusimäe
uudisteose
esiettekanne

Armastusega
Carmina

Kava

Carmina

Arvo Ratassepp (1926–1986)

„Kalevipoeg”

Kaugella on minu kaasa, vete taga armukene. Vahel palju vastastikku, vee ja kuiva kinnitusi.

Tuul tall’ viigu tervisida, aja tiivad armusida, vihmasagar saadikuida, taevas tarka meelekesta! Pilved pikkada igada, lained lahkeid elupäevi!

Sirje Kaasik (snd 1958)

Heli Illipe-Sootak (snd 1974)

Kümme valget hingelindu läksid lendu üle linna, üle kahutanud lahe, üle laane lumise. Kümme valget hingelindu ... Haavasalus tasa miilas kulukõrtest punut pesa neil, kes ilma pääle aetud, kes kord ära põlatud.

Eduard Tubin (1905–1982)

Friedrich Kuhlbars (1841–1924)

Õö nüüd jõuab jälle oma rahuga, kuldne õhtupäike läinud hingama.

Heinamaa päält kõlab veel üks lauluhääl ja ka ööbik hüüab halja oksa pääl.

Aare Kruusimäe (snd 1972)

Betti Alver (1906–1989)

Debora Vaarandi (1916–2007)

Elul on väikene hingemaa

Kõike võib tahta, karta ja loota. Seda, mis tuleb, mitte keegi ei oota. Ei tea kus eikellegi kangaspuud koovad nii kaledalt ilmavallale ikka midagi muud.

Saarepiiga laul

Kui on õnne, siis elagu, kui on terve, tehku tööda! Nii mitu tervist temale, kui mitu mõtteid minulla! Nii mitu tervist temale, kui on merel lainesida, kui on tähti taevaõssa.

Kaugella on minu kaasa, vete taga armukene. Vahel palju vastastikku, vee ja kuiva kinnitusi.

Kümme valget hingelindu

Kümme valget hingelindu, võõraarmus soojendatud, hingelinnud lapseohtu, läksid lendu üle linna teispool taeva vikerkaart.

Kümme valget hingelindu.

Õhtulaul

Jõe lained vool’vad läbi heinamaa, vool’vad läbi metsa, merre hingama.

Une tiivad kõik’vad üle metsa, maa. Kaitsvad une tiivad, mind nüüd kaitske ka.

Tsükkel „Kaks armastuslaulu”

Elul on väikene hingemaa

Õöviul

Elul on väikene hingemaa. Hingeväljale vikatit üle manatud märgi viia ei saa. Sinna põllule pääses kord õnnelik ohe. Mida iial ei olnud, võib ilmuda kohe.

Õöviul

Ühel tüurikesel viivul hämaram on valge öö. Ja siis salus lõhnaviiul valjult helisema lööb.

On see õnn või on see valu, armastuseviis on see. Keegi kergelt paljajalu tõttab läbi kastevee.

Keegi ootab kase najal, heledamaks läheb aas.

Pärt Uusberg (snd 1986)

Juhan Liiv (1864–1913)

Kuskil peab alguskokkukõla olema, kuskil suures looduses varjul. On tema vägevas laotuses, täheringide kauguses, on tema päikese sära sees, lillekeses, metsakohinas,

Mart Siimer (snd 1967)

Ellen Niit (1928–2016)

Mu jalge all paelahmaka põues on merekarpide kohin, kuid ainult vaikust, mis palgel on tal, ma peoga siluda tohin. Mered magavad merekarpide sees, maad kivinend sõnajalus, kuid paene lukk on kõigel ees, ja lukkus laul on valus. Hell kumin must korraga läbi käis, miski tuksatas kivipurus,

Aare Kruusimäe

Aare Kruusimäe

Ma olen vihm ja pisarate kaja ja päiksevalgel olen vikerkaar. Sa sule silmad, on unenägu vaja, kus ettekujutuse viljad valmivad. Kuulata ja vaata, kuidas helisevad tähed, rohkem olla pole vaja kui vaid nüüd ja siin ja praegu. Ma olen unenägu ja kaasa sind viin. Sa kuula, kuulata. Vaata, imesta. Ei reeglid maapealsed kehti enam siin. Sa tulid mulle külla siia taeva, on ju nii? Nüüd peatu hetkeks, istu lauda, kohe toon sul teed. Ei küpsiseid ma paku, nuhtlus maapealne see.

Armsam, see on pidumaja! Valgeid küünlaid põleb maas.

On need hõisked, on need nuuksed, sosin summutatud suul ... Armsam, sul on lehejuuksed, las ma olen nende tuul!

Las mind sinu juurde tulla, valge lill, mu valge lill! Läbi õhu, läbi mulla voogab laul ööviuilil.

Muusika

Emakõne südamemuusikas või silmavees. Kuskil peab surematus olema, kuskilt alguskokkukõla leitama, kust oleks muidu inimese rinda saanud ta – muusika.

Paekivi laul

pühendatud naiskoorile Carmina

klaveril Mart Siimer

viuilil Elisabeth Härmand

solist Riina Quak

paetüki, mis karpe ja kodasid täis, pihk kõrva juurde surus. Paeklibu mu jalge all krigiseb, kuusik ohkab, tuul kõrtes kahab, on äkitselt imeligi see, mis kivist välja tahab.

Maa kivirind laulab mu jalge all, kostab kivine merekohin. Önnis hing, kes ma Maarjamaa palge all seda laulu kuulda tohin.

Ma olen unenägu (2019) esiettekanne,

fantaasia naiskoorile ja helikaussidele

pühendatud naiskoorile Carmina

helikaussidel Irina levleva, Riina Quak, Katrin Schmidt, Margit Vissak

Ma palun, hoia end. On mõtete sinilinnul kiire tiivalöök. Saab soovist ajutisest valgus eluteele. Ma palun, hoia end. Kust tuled, palverändur, kuhu oled teel? Kas lõpetatuks loed sa oma elutöö? Või tunned, et jäi tegemata miskit veel ja võidukarikast jäi rüüpamata sõõm? Kui surid õilsat surma, puhka rahus minu toas. Kui pooleli jäi töö, ma naasemiseks annan loa. Ma olen vihm ja pisarate kaja ja päiksevalgel olen vikerkaar. Sa sule silmad, on unenägu vaja, kus ettekujutuse viljad valmivad. Sa vaata end: kas sa oled aus? Või oled arvanud end mängust välja? Et omale teed reeglid, lased paista aul ja kosmiline seadus teeb sull’ nalja? Kõik sinu varjatu on ühel päeval vaadata ja sõnu tegudest võib eristada kaugelt vaates. Ehk tunnistad kõik üles, oma mõtted parandad, ja sinu mõttevilja põld ei ole söötis. Ma palun, hoia end.

Ja päike tõuseb üle valgusootel maa. Ja öine pisar taimel annab juua. Kõik justkui uue ootuses ja lootuses, et oma päeva parandada suudad. Nüüd aeg sul minna, silmad sealpool lahti tee. Ja ole tänulik sull’ antud päeva eest.

Naiskoori Carmina kolmanda CD-plaadi „Armastusega Carmina” (aprill 2019) esitlus

30-aastane naiskoor on nagu 30-aastane naine: küps oma kogemustes, võluv oma valikutes. Laululine suhe on loonud naiskoorist õeskonna, keda võib võrrelda perekonnaga. Kui perekond tähistab oma 30 kooseluaastat pärlpulmaga, siis koori, kes on koos laulnud kolm kümnendit, võib tema kihilises arengus võrrelda samuti pärliga: kujunenud harmoonias või unisoonis, vahel kakofoonias, ümbritsetuna helikobaratest. Arvamuste paljususki on naiskoori üks klastritest.

Aulis Sallinen (snd 1935)

„Laulupuu”

Markus ja Taneli Sallinen

„Laulupuu”

„Kanteletar”

Ära puhu, tuuletüdruk, ära saja, vihmaneiu, ära märatse, mere isand, ära tantsi, taeva emand. Mu vend on merel, emakese laps on lainetel. Kui sa puhud, tuuletüdruk, kui sa sajad, vihmaneiu, märatsed, mere isand, tantsid, taeva emand, siis mõistad surma mu ema lapse, murrad mu kandja lapse. Puhu hiljem, tuuletüdruk, saja hiljem, vihmaneiu, märatse, mere isand, tantsi, taeva emand.

tsükkel „Lauluja mereltä”

Älä tuule tyttö tuuli

Sympaatti

En minä meryttä kiitä

Balladi

solist Karis Trass

Sümpaat

Oli sümpaatne paat, ja selle nimeks sai Sümpaat. Kui me tõstsime purjed, kohe ununesid mured. Nii sümpaatne paat: Sümpaat. Olid kompass ja vandid, olid taagid, sekstandid, oli meri, oli horisont, selle horisondi taustal nägin oma elu alati õigetpidi.

Merd ma ei tän

ja randu ei armasta. Meri on neelanud palju mehi. Meri on laenanud palju lapsi. Mis on kivid meres? Kõik need on mehepead. Mis on vesi meres? Kõik see on meheveri.